

Arrest

nr. 67 791 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, dient op 27 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in, gesteund op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 4 november 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ongegrond.

Op 13 december 2010 wordt deze beslissing aan verzoeker ter kennis gegeven, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissingen dient verzoeker een beroep tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 17 juni 2011 wordt verzoeker aangetroffen te Kortrijk in het kader van een verkeersinbreuk.

Aan verzoeker wordt op 17 juni 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt:

“(...) artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De verwerende partij meent dat er geen schending van artikel 8 EVRM voorhanden is.

Ter terechtzitting wijst de Raad erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Verzoeker heeft geen belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten belet immers niet dat verzoeker onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten met name, het bevel dat werd afgegeven op 13 december 2010. Dit bevel steunt op de miskenning door verzoeker van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit bevel is definitief, daar de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 13 december 2010 door de Raad verworpen werden bij arrest nr. 67 790 van 3 oktober 2011. Dit bevel kan nog steeds uitgevoerd worden door de verwerende partij. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319; RvS 19 april 2007, nr. 170.162). Dit klemt nog meer nu in het beroep tegen het bevel van 13 december 2010 verzoeker ook de schending van artikel 8 EVRM aanhaalde en de Raad in zijn voormelde arrest oordeelt dat geen schending van artikel 8 EVRM voorhanden is terwijl verzoeker evenmin aantoonde zich te steunen op nieuwe elementen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN